

Duitschland.

FRANKFORT, 25 Maart.

Brieven uit Weenen melden het volgende:

14 Maart. De daling der fondsen heeft ook gisteren voortgeduurd; doch men heeft er nog geene gegronde reden voor gehoord. De verspreide geruchten, van de versterking der russische vloot in den Bosphorus, van den intogt van een russisch korps uit Polen in Moldavia, met last om den Donau en den Danubius te passeren, of hetzelfde op schepen over de Zwarte Zee te vervoeren, ten einde Konstantinopel te bezetten, missen nog alle geloofwaardigheid. Desniettegenstaande houden deze geruchten zich ook heden nog staande, zonder meerdere geloofwaardigheid verkregen te hebben. — Den 16 maart. Gisteren hebben vele der eerste handelshuizen alhier brieven uit Triest ontvangen, dat Smyrna door de egyptische troepen is bezet geworden. Deze tijding heeft weder nadeelig op de fondsen gewerkt. Heden zijn er op nieuw brieven uit Triest aangekomen, welke de tijding der bezetting van Smyrna, door regereeksche berigten van daar, volkomen bevestigen. Heden kwam hier echter tevens aan de gewone post uit Konstantinopel van den 25 februarij. De berigten waren vredelievend, ofschoon mede de bezetting van Smyrna meldende, en van daar, dat de fondsen niet verder gedaald, maar zelfs eenigzins gerezen zijn.

Van den 25.

— Een brief uit Weenen, van den 16 dezer, meldt: Ibrahim-pacha heeft Smyrna bezet, en heeft, zegt men, den turkschen gouverneur der stad gevangen gevat, en al het turksche eigendom op de in de haven liggende schepen in beslag genomen. Hoe deze handelwijze met de opgegevene vredelievende gezindheden van Mahomed-Ali te vereenigen zij, is moeilijk te begripen. Vergelijkt men de datums, zoo blijkt duidelijk, dat Ibrahim reeds den 14 februarij van den wil zijns vaders moet onderrigt geweest zijn, en nochtan heeft hij later deze beweging zijner armee verordend, voor welke regtvaardiging slechts eene reden nit te denken is, namelijk, het oogmerk om dezelve over Smyrna ter zee naar Egypte terug te voeren, ten einde den verren landtocht te vermijden. Men kan niet ontveinzen, dat de tegenwoordige buitengewone gebeurtenissen in het Oosten, en de daaraan geknoopte diplomatieke onderhandelingen, in eenen geheimvollen sluier gewikkeld zijn, dien de toekomst eerst kan oplichten.

Wurtemberg.

STUTTGART, 22 Maart.

Heden zijn er vijf ministers in de staten-vergadering gekomen, en hebben, namens den Koning, dezelve voor ontbonden verklaard. De volgende rescripten zijn gelezen:

1. WILLEM, by de gracie Gods, Koning van Wurtemberg.

Lieve getrouwen. Bij uw adres, van den 13 dezer, hebt gij tegen ons rescript van den 26 februarij, voorgesteld eene vrijwaring der vrijheid uwer kamer, onder voorgeven, dat dezelve eenen inbreuk op den regelmatig gang van uwe handelingen bevatten zoude. De onbestaanbaarheid van deze geheel ongegronde vrijwaring blijkt uit den duidelijken inhoud van ons rescript. Dit behelst geenszins eenig voorschrift van uw besluit, omtrent de motie, waarvan het zake is, maar alleen de bevestiging van een in u gesteld vertrouwen; het bleef u volkomen vrijgelaten, of gij aan dit vertrouwen wildet beantwoorden of niet. Gij hebt het laatste gekozen. Wij hadden jegens u de verwachting te kennen gegeven, dat gij met billijken onwil verwerpen zoudt eene motie, welke het monarchale beginsel, en met hetzelfde de staatsregeling van ons koningrijk in hare diepste grondslagen aantast, de bondsbesluiten van den 28 juli 1832 als eenen vooroverlegden doodlijken slag tegen de duitse staatsregelingen voordraagt, en vervolgens het voorstel behelst, om, onder voorloopig protest tegen deze besluiten, er op aan te dringen, dat wij onze verklaring van toetreding tot deze besluiten wijzigen of toelichten, en daarna dezelve ter beraadslaging op den landdag overgeven zonden. In uw adres van den 13 dezer, bij meerderheid van stemmen aangenomen, verklaart gij nu, dat gij nimmer zoudt kunnen besluiten, om aan deze verwachting te beantwoorden. Na zulk eene verklaring, en na de ondervinding, welke wij van den aanvang des tegenwoordigen landdags af gehad hebben, blijft er ons geene hoop meer

over, de aangelegenheden des lands tot wezenlijk welzijn derzelen, gelijk zulks alleen bij wederzijdsch vertrouwen tusschen regering en staten mogelijk is, met u te kunnen afdoen.

Stuttgart den 21 maart 1833.

Wij WILLEM, by de gracie Gods, Koning van Wurtemberg.

Wij vinden ons genoopt, na onzer geheimen raad gehoord te hebben en overeenkomstig de staatsregeling §§ 185 en 192, het volgende te bepalen: 1°. De tegenwoordige staten-vergadering wordt ontbonden. 2°. Van het oogenblik der bekendmaking dezer verordening af, houdt de werkzaamheid der beide staten-kamers op, de verkiezing van de achter te latene commissie uitgezonderd, waartoe nog eene zitting van de beide vereenigde kamers op den dag van morgen toegestaan wordt. 3°. Er zal dienvolgens eene nieuwe verkiezing van staten plaats hebben, en daaromtrent door onzen minister van binnenlandsche zaken de noodige bekendmaking uitgevaardigd worden.

Frankrijk.

PARYS, 23 Maart.

De heer Willem Morris, bisschop en vicaris apostoliek van het eiland Maurice (l'île de France) en van de andere engelsche gestichten in die zeestrecken, is op het einde van het vorige jaar naar het eiland Maurice vertrokken. Hij was van engelsche priesters vergezeld. De heer Hullithornes, een engelsch benedictijner, was den 12 september naar de missie van Sijdney, in de nieuwe Gaalen van het zuiden vertrokken; hij was voor rekening van het gouvernement, door den heer Morris derwaarts gezonden. Een ander missionaris was het vorige jaar naar de zelfde missie vertrokken; het was de heer Dowling, die eenen nuttigen medewerker in de uitoefening der bediening had voor eene kolonie, die dagelijks vorderingen maakte. Dat land behoort ook onder het rechtsgebied van Morris.

— De heer Dubourg, bisschop van Montauban, benoemd tot het aartsbisdom van Besançon, is te Parijs aangekomen; men weet niet waarom de benoeming niet in den *Moniteur* verscheen is, dezelve is geschied op den 15 februarij jl., weinige dagen na het overlijden van den kardinaal de Rohan; de tijding van deze benoeming is met vreugde te Besançon ontvaugen, alwaar de heer Dubourg niet persoonlijk bekend is, maar alwaar men weet met welken ijver en werkzaamheid hij de zendingen van Amerika vervuld heeft.

— Eenige dagbladen hebben gemeld, dat de abbé Ausat, kannik van Toulouse, tot het bisdom van Tarbes benoemd was; wij vermoenen te kunnen verzekeren, zegt de *Ami de la Religion*, dat deze benoeming niet geschied is.

— In het bisdom van Rhodes is de jubilé op 11. zondag, den 24 dezer begonnen en zal den 13 april eindigen; mgr. de bisschop heeft dezelve bij herderlijken brief bekend gemaakt.

— De heer Joly, eertijds commissaris van politie te Parijs, geattacheerd aan het ministerie van binnenlandsche zaken en die sedert dat mevrouw de hertogin van Berry naar Blaye is vervoerd, de functien van commissaris speciaal van politie in die stad, heeft waargenomen, is tot chef van de stedelijke politie van Parijs in plaats van den heer Cartier, die zijn ontslag bekomen heeft, benoemd.

— De heer Florimond de Latour-Maubourg, ambassadeur van Frankrijk bij het hof van Rome, is aldaar aangekomen.

— Koning Otto heeft, na 6 dagen op de reede van Napoli, voor de ontschepping der beijersche troepen en hun bagaadje te zijn verbleven, zijnen intogt in de stad met veel praecht op den 6 februarij gedaan; de fransche plaatselijke kommandant, de heer Noyant, heeft hem de sleutels aangeboden en is door het volk met vreugde ontvangen; de hoofden, die het meest opposanten tegen het gouvernement waren, Colocotroni, Canari, Mavrocordatos, Conduretti en andere, die zich thans te Napoli bevinden, zijn door den jongen Vorst ontvangen; de fransche troepen, aldaar in garnizoen, hebben zich den 12 februarij mogten inschepen, om naar Frankrijk terug te keeren; die van Corou, Navarino en Modon zullen mede terug trekken.

— De lineschepen *la Duquesne* en *la Suffren* en het fregat *de Melpomène* lagen den 19 dezer ter reede van Brest zeil vaartig, om den volgenden dag zee te kiezen, zoo men zegt naar de Middellandsche Zee bestemd zijnde. Van Toulon schrijft men van den 16, dat het lineschip *de Marengo* en het fregat *de*

insgelijks gereed lagen, terwijl de korvet *la Deligente* dien ag zeer onverwacht met depeches door den telegraaf overgebracht was vertrokken, waarheen was onbekend.

— Negen St. Simonisten zijn den 9, onder het geleide van den heer *Hoart*, gewezen kapitein der artillerie, thans schonmaker, te Nimes aangekomen. Hunne kleeding en hunne geangen hebben al spoedig het volk tegen hen doen in beweging komen. Daar zij geenen enkelen tehoorder gevonden en door de uitjouwelingen en vervolgingen der bevolking in gevaar gebracht werden, zijn zij verplicht geworden die stad te verlaten. Zelfs moest eene kompagnie van linie hen in een bataillon carré plaatsen om hunne verwijdering te beschermen.

— De europesche bevolking te Algiers beliep op den 15 februarij jl. 5168 zielen.

— Een agent eener engelsche compagnie heeft zich naar Malta begeven, om aldaar eene spoedige gemeenschap tusschen Engeland en de Oost-Indien, door de landengte van Suez, daar te stellen; hij moet zich naar Egypte begeven en aldaar in de woestijn, tusschen Caire en Suez, voor het gemak der reizigers, eene standplaats vestigen.

— Een gedenkstuk zal te Metz, voor den heer *Johan Genaisch van Guttemberg*, uitvinder der boekdrukkunst (gelijk de Duitschers beweren), die in 1440 in die stad, waarin hij geboren was, het eerste werk drukte, worden opgerigt.

— De heer *Ginac*, te Marseille, had tegen *Ganail*, in de zaak van Marseille, welke onlangs te Montbrison voor de assises behandeld is, getuigenis afgelegd. Hij had gezegd *Ganail* op den 30 april de driekleurige vlag te hebben zien afnemen. Deze man ziek geworden zijnde heeft niet naar Montbrison kunnen gaan om getuigenis af te leggen. Hij heeft in zijne ziekte eenen priester gevraagd en gebiecht. Den 22 februarij liet hij eenen notaris komen, en deed, in tegenwoordigheid van den notaris, de volgende verklaring: «Ik gevoel, dat mijn einde nadert, en ik neem God tot getuige der waarheid van hetgeen ik zal zeggen. Ik belijd, dat mij, verlangend om eenen post te krijgen, werd mij ingegeven om tegen *Pascol Ganail* te gaan getuigen; ik ging bij den maire zeggen, dat ik *Ganail* de driekleurige vlag, welke als consignee geheschen was, had zien wegnemen. Ik beken, dat ik dit getuigenis alleen op de aansporing der heeren *Grafin* en *Rivière* gedaan heb. De waarheid is dat ik *Ganail* de vlag niet heb zien wegnemen. Ik heb een bitter berouw over hetgeen ik gedaan heb en ik verzoek *Ganail* mij te willen vergiffenis schenken, indien ik hem eenig nadeel heb toegebracht.» Deze verklaring werd door vier getuigen en den notaris geteekend. Zij maakte gerucht, de autoriteit kwam hierdoor tot nadenken; dat een aanklager zijn woord herroept, is een slecht voorbeeld. Men zond dus op den 25 februarij geneesheeren en eenen vrederegter om eene geregtelijke bezigtiging te doen en zij verklaarden, dat deze man zijne verstandelijke vermogens niet had; maar dit bewees niet, dat *Ginac* op den 22 niet bij zijn verstand was. De *abbé Dalmas*, die *Ginac* gebiecht had, liet in de *Gazette du Midi* eenen brief plaatsen, waarin hij zeide, dat hij aan *Ginac* het *Vaticum* niet gegeven had, niet omdat deze niet bij zijn verstand was, maar omdat hij hem beter bevonden hebbende, gemeend had wel tot den volgenden dag te kunnen wachten. De heer *Dalmas*, notaris, klaagde ook tegen het artikel van de *Semaphore*, die hem beschuldigd had: men heeft beiden in hechtenis genomen. Middelerwijl stierf *Ginac*; maar men heeft aan deze zaak gevolg gegeven. — De notaris en de getuigen zijn van valscheid beschuldigd, in hechtenis genomen en in het geheim gesteld; het koninklijk hof van Aix heeft de vervolgingen voor het hoog gerecht doorgezet en naar de plaatsen gezonden om narigten in te winnen. Het gezag vervolgt dus, daar het *Ginac*, die overleden was, niet kon beschuldigen, te gelijk, en den biechtvader, dien men waarschijnlijk beschuldigt de herroeping te hebben gevorderd, en den notaris, die dezelve uit den mond van den zieken geschreven heeft, en zelfs de arme getuigen, die het ongeluk gehad hebben te hooren, hetgeen *Ginac* zeide en hunne handteekeningen daaronder te stellen. Er is bevel gegeven om *Ginac* wederom op te graven en zijn hoofd te trepaneren, alsof men in het hoofd van eenen mensch, die veertien dagen te voren overleden was, de valscheid van zijne herroeping kon lezen. Wat de getuigen betreft, men heeft hen in het strengste geheim gehouden, en afzonderlijk en tot op de geringste kleinigheid ondervraagd, ten einde te trachten hen in het eën of ander te verrassen, zoo zeer was men voornemens om eene moeilijke herroeping krachteloos te maken.

— De fondsen waren heden (25 maart) genoteerd: de 5 pCt. kont. 101,15; op tijd 101,30; de 3 pCt. kont. 78; op tijd 78,05; Nap. renten kont. en op tijd 90,90; Sp. perpet. 71 kont.; 71 1/2 op tijd; Sp. 3 pCt. 44 3/4; Cortes 17.

Belgie.

BRUSSEL, 27 Maart.

De commissie van den senaat, met het opmaken van een nieuw rapport over de branderijen belast, heeft ik maandag voorgesteld om den accijs in twee hoofdcategorien te verdeelen;

en wel dien voor de branderijen der eerste klasse te bepalen op 24 centimes, en dien der tweede op 18 centimes, eene derde klasse van minder aangelang wordt vrijgesteld.

— De senaat heeft gisteren het nieuwe voorstel der commissie, waarbij de branderijen in klassen worden verdeeld en het regt op den accijs verhoogd, aangenomen; deze wet is daardoor alsnu geheel van aard en strekking veranderd.

— De luitenant-generaal in oostenrijkschen dienst, prins *Louis de Rohan*, is te Brussel aangekomen.

— Het stedelijk bestuur dezer stad heeft besloten het cholera-hospitaal, thans in het paleis der nationale vrijheid gevestigd, voorloopig in den tegenwoordigen toestand te laten, mit vrees voor de terugkomst der ziekte, hetwelk, gelijk de ondervinding in andere landen bewezen heeft, het geval zoude kunnen zijn.

— Uit Antwerpen schrijft men, dat eene maatschappij het voorstel had gedaan om tegen 1° augustus eene stoomboot voor de overvaart naar het Vlaamsche Hoofd te leveren. Voorts schrijft men van daar, dat het aan de visschers-vaartuigen, die gewoon waren naar Bath te gaan, verboden was geworden er visch op te koop; ook was hun de doortocht ontzegd.

REDEVOERING van den Belgischen minister van buitenlandse zaken, in de kamer der vertegenwoordigden. Zitting van 23 maart.

Ik zal mij bepalen tot het blootleggen van den staatkundigen toestand des lands en dienvolgens tot het der kamer in staat stellen om met volledige kennis van zaken te kunnen oordeelen over de noodzakelijkheid om het krijgslager op den voet van oorlog te onderhouden.

Nog is het niet mogelijk te verzekeren, dat eene spoedige vereffening op handen is. Doch, haar nog zelfs verrijld onderstellende, kan men niet anders dan zich gerust stellen op het zien met hoe groote oplettendheid onze regten worden verdedigd door de Mogendheden, die zich met de voltrekking van het traktaat van 15 november hebben belast. Men kan het niet ontkennen, mijne heeren, onze regten worden verdedigd met al de goede trouw, welke wij, in beantwoording onze getrouwde maatschappij der aangegane verbindtenissen, regt hadden te verwachten.

Die uitvoerende Mogendheden volharden in de dwangmaatregelen tegen den hollandschen koophandel; ik kan u verzekeren, dat wel verre van daarin eenige verzachting te willen aanbrenghen, zij besloten hebben die meer dan immer met klein te voltrekken, totdat eindelijk het nederlandsche gouvernement zal toegestemd hebben de bepalingen te ondergaan, welke aan de eene en de andere der strijdende partijen zijn opgelegd; totdat, met een woord, hetzelfde de besluiten der conferentie aannemen, der conferentie, die alleen op deszelfs aanroep is vergaderd en van welke, juist daardoor, hetzelfde stilzwijgende had op zich genomen de uitspraken te verbieden.

Gij hebt kunnen zien, mijne heeren, dat te beginnen van den 14 februarij, alle onderhandeling met Holland is verbroken geworden. Het kabinet van 's Hage heeft, wel is waar, op nicht eenen gevolmagtigden gezant naar Londen afgevaardigd, die zegt men, de zending heeft om de ruggespraak met de uitvoerende Mogendheden weder aan te knopen. Doch, de tijd sedert diens diplomaten aankomst te Londen is nog te kort om te kunnen doen hopen, dat alsnog eenig resultaat verkregen zij.

Mijne heeren, bij ontstentenis van een definitief resultaat, kan ik derhalve niet anders dan aan de kamer de beginselen bloot leggen, die het ministerie in den gang der latere onderhandelingen hebben bestuurd en nog besturen. Het traktaat van 15 november is de wet van deszelfs buitenlandse staatkunde. Eene definitieve schikking met Holland kan alleenlijk bestaan in het ten uitvoer leggen van dat traktaat, en het gouvernement heeft niet opgehouden te verklaren, dat het geene verandering zou kunnen aannemen anders dan op grond der beginselen eener billijke vergoeding, en dat die veranderingen niet anders dan in der minne zouden kunnen worden daargesteld.

Overigens mijne heeren, zal het ter geruststelling des lands voldoende zijn aan de kamer te doen opmerken, dat, indien het traktaat eene wijziging onderging, de debatten bewezen hebben, dat dezelve geene andere dan financiële en commercieele bepalingen konden betreffen, en dat dienvolgens geene derzelve definitievelijk zouden kunnen worden toegestemd zonder door de nationale vertegenwoordiging alvorens te zijn aangenomen. Deze omstandigheid is voor het land een waarborg te meer, daarvoor dat in geen geval deszelfs ware gelangen onvoorzigtiglijk zullen worden opgeofferd.

Maar, mijne heeren, eene definitieve schikking zal zich wellicht niet voorschijns verwezenlijken, en, indien wij naar de vroegere pogingen te oordeelen hebben, zou dezelve wel kunnen worden voorafgegaan door eene voorloopige conventie, die, terwijl dezelve aan Belgie vergaapen zou, de commercieele voordelen te genieten van welke, hetzelfde nog verstoken is, hetzelfde met meer gemakkelijheid de lasten zou doen toerschen.

In de onderstelling dat men tot zulk eene conventie kwam, ligt de gedachte van het ministerie eeniglijk en geheel in de nota van den 14 februarij, welke door Frankrijk en Engeland tot Holland is gerigt.

...ing, mijne heeren, van metterdaad zoodanigervoegde
zijn, dat dezelve eenen voorloopigen toestand daarstelde,
elke niemand belang had te verlengen:

Onder dit opzigt kunnen de, in de nota van den 14 februarij
vervatte beginselen beschouwd worden als voldoende; zij schij-
nen gelijkelijk te doen samenstemmen wat geeischt wordt en
door onze regten en door de omstandigheden van het oogenblik.
In derselver juiste toepassing zouden wij de tot elke voorloopige
conventie noodige waarborging moeten vinden.

Aldus zouden wij, door eene transactie van zoodanigen aard,
ons geenszins kunnen verplichten om, eenig hoegenaamd ge-
deelte van ons geregt aandeel in de staatschuld van het koning-
rijk der Nederlanden op ons te nemen.

Dat aanzienlijk jaarlijksche hezwaar, zegt de nota van den
14 februarij, is aan België toegekend geworden door het trac-
taat van den 15 november 1831, als het gedeelte eener alge-
meene en beëindigende beslissing, door welke aan hetzelfde ver-
scheidene commercieele voordelen moesten worden verzekerd
en door welke de Koning groothertog stelligerwijze tot de grens-
bepalingen van het grondgebied toetreden en België's Souverein
erkennen moest.

Gerugsteund op dit beginsel hebben de ministers, onderteekenaars der onderhavige
nota, vastgesteld dat het onmogelijk is, dat België bijdrage tot de rentebetaling van
het zoonlijk koninkrijk, alvorens te zijn in het bezit gesteld van alle commercieele
voordelen, welke een definitief traktaat aan hetzelfde moest verzekeren, en vóór dat
de grensbepalingen van deszelfs grondgebied stelligerwijze door den Koning groo-
therog zijn erkend.

Die woorden dragen het kenmerk veler diep-inhige zelfbewustheid; zij zijn te zeer
merkwaardig dan dat wij niet van deszelve zouden aantekening houden; hetzelfde
heeft plaats met de volgende:

Blijkbaar is het, dat de Belgen geenerlei voorloopige schikking konden aannemen,
die hun niet het onmiddellijk genot verschafte van de vaart op de Maas, en die
hun niet, tot op de sluiting van een definitief traktaat, de voortdoring der Schelde-
vaart verschafte, op denzelfden voet als sedert de maand Januarij 1831.

Zoodanig zijn, metterdaad, mijne heeren, de eenige voorwaarden, op welke het u
mogelijk zijn zoude te bewilligen in het onderteekenen van eene tijdelijke conventie,
niet het kabinet van 's Hage zelf die formaliteit zoude hebben vervuld.

Mijne heeren, gij hebt de opsomming gehoord der ware of vermeende moeilijkheden,
die, zegt men, op dien florens betreden weg zijn gekaaid. Nimmer heb ik mij de moeilijk-
heden ontveinsd, welke wij te overwinnen hadden; wij kenden dezelve toen wij aan
het bestuur kwamen: velen derzelve zijn metterdaad van vroeger daargestelde daadzaken.

Er waren hinderpalen, er zijn er nog, en alle onze pogingen worden aangewend
om dezelve te overkomen. Meer dan eenmaal heb ik binnen deze wanden mij dien-
aangende verklaard, maar altijd heb ik mij gewacht deswegens in bijzonderheden te
treden, die niet slechts noodeloos, maar zelfs gevaarlijk zijn.

Hoe sterk ook eene stelling zij, zoo heeft zij toch altijd hare zwakke zijde. Doch
moet men daarom er alle de ongunstige gestelbissen van ten toon spreiden? Nimmer
was de, noch zal sulke inderde handwijze zijn van het ministerie.

Gij zult, mijne heeren, allen de wijsheid dezer behoedzaamheid beseffen, en gij
zult het gansch natuurlijk vinden dat ik mij even zoo niet uitlaat over ieder der aan-
gevoerde punten. Ik zal mij alleenlijk tot de meest voorspringende bepalen. Indien ik
nogom sommigen derzelve mijzwijge, geschiedt zulks omdat ik derzelver behandeling
als zonder nuttig doel beschouw. In dit geval voldoe ik, als verantwoordelijk minister,
aan den meest gebiedenden mijner plichten. Ik voldoe alles aan datgene wat door
het nationaal belang wordt geeischt, en ongetwijfeld zult gij mijne handwijze goed-
keuren.

Mijne heeren, het ministerie tracht geenszins te ontveinszen welk zijn stelsel is:
dat stelsel bestaat in de wederzijds aangegane verbintenissen te eerbiedigen en te doen
eerbiedigen; en op deze wijze meent het België te zullen kunnen de stelling doen
bereiken, die voor hetzelfde verkregen is.

Anderen zouden wellicht willen beproeven om door geweldige middelen, door eenen
aanval op Holland, hetzelfde deel te bereiken; maar mijne heeren, men zoude daartoe
de verbintenis met Frankrijk en Engeland moeten laten varen, en daarin kan het
ministerie niet bewilligen. Het oordeelt dat België het verbond met die beide magt-
volle naties niet kan opgeven, zoo lang zij zelve van hante verbintenissen zullen
getrouw blijven.

Mijne heeren, zijn tegen over de wenschelijke gevolgen eener dergelijke bonds-
breuk, eettelijke kortstondige belemmeringen der Scheldevaart in aanmerking te nemen?
Wakke, mijne heeren, zijn den tocht eigenlijk die belemmeringen? Gij herin-
nert u dat in het begin van januarij beweerd werd, dat Holland besloten had voor
die vaart een stelsel aan te nemen, hetwelk aan alle vrijheid den bodem insloeg. Het
gouvernement haastte zich dezelfs bezorgdheid dienaangaande aan de gevolmagtigden
der nitvoerende Mogendheden bekend te maken. Daarop volgden tusschen hen en den
verantwoordeligen van het 's Gravenhaagsche hof te Londen ruggesprake, ten welker
gevolge de onderhandelingen werden hervat.

De ministers van Frankrijk en Engeland hadden aan dien van Holland gevraagd of
de Scheldevaart vrij en zonder belemmering was. Het oplossen dezer kwestie zouden
zij het beding der onderhandelingen - hervatting hebben bepaald.

Verder gegeven ophelderingen bleek het, dat het beginsel der vrije Scheldevaart
was gehandhaafd, maar dat door eene momentanele uitzondering op dit beginsel, de
Schelde alleenlijk voor de onzijdige schepen bleef opengesteld.

Deze uitzondering werd aangegeven als eene represaille tegen het embargo te zijn;
zij werd indrukkelijk door de gevolmagtigden der nitvoerende Mogendheden regtens
aangenomen.

Derhalve, ofschoon niet voor de schepen van alle natien de Schelde in dit oogen-
blik van belemmeringen is ontheven, zoo is toch het beginsel der vrije vaart op dien
stroom ongekrenkt gebleven.

Zoodanig was de staat der zaken op het tijdstip toen de onderhandelingen op nieuw,
omstreeks den 15 februarij, werden afgebroken, en zoodanig is dezelve nog heden:
het is om zoo te spreken, als beginsel vastgesteld dat de Schelde alleenlijk voor de
onzijdige schepen vrij is, zoo lang de dwangmaatregelen zullen voortduren.

De noodzakelijkheid tot het onderhouden onzer armet op den voet van oorlog is in
twijfel getrokken geworden.

Ieder avar, M. H., kan zich herinneren, welke vrees aan België werd verwekt,
tijdens het aannemen der Russische voorbedingen; die vrees was te levendig, dan dat
zij niet sedert zoudt zijn getroffen geworden door de verbeteringen, die sedert dat
tijdstip in onze staatkundige gestelbissen hebben plaats gegrepen. Indien gij met oplet-
tenheid den loop der gebeurtenissen hebt gadereslagen, welke de jl. tien maanden hebben
aangeboden, hebt zij u moeten overtuigen, dat de belemmeringen nopens ons volks-
bestaan verdwenen zijn naar mate onze militaire magt sterker werd. Dit kon men ver-
wachten, de politiek van alle gouvernementen neigde zich tot vrede; het behoud van
dien vrede hing af van de omstandigheden van alle hoedstragen tusschen Holland en België,
en te meer bleef hetzelfde af, naarmate wij meer in staat waren eenen langdurigen
strijd vol te houden. Daaruit volgde noodzakelijkerwijze dat, hoe aanzienlijker onze
krijgsvermogens waren, wij des te meer moesten hopen dat onze eischen op eene gun-
stig wijze zouden worden aangenomen.

Wel is waar, de invloed van welke ik hier gewag, was niet de eenige; er was

ook nog die, welke moest voortduren uit het besef van billijkheid bij de mogend-
heden, uit ons goed regt en uit onze strikte naleving onzer verbintenissen. Doch de
invloed onzer wapening daaraan toegevoegd, gaf aan denzelfden meerdere kracht, en
meerdere werking; dezelve stelde het gouvernement in staat om zonder ijdele groot-
spraak, aan deszelfs politiek dat karakter van vastheid te geven, waarvan gij in de ge-
legenheid zijt geweest, de goede uitwerkselen te waardeeren.

Na u te hebben aangetoond, welke tot dusverre de invloed onzer wapening is ge-
weest, behooren wij, indien mogelijk, de kracht van dien zelfden invloed nog te ver-
meerderen. Daarin ligt het middel om eindelijk eene voldoende beslechting te ver-
krijgen.

Mijne Heeren, het is een observatie-oorlog, dien wij tot dusverre hebben ge-
voerd, doch, alles wel ingezien, hebben wij denzelfden met goed gevolg gevoerd, als
evenzeer gesteund op ons regt als op onze materiele middelen. Natuurlijkerwijze zult
gij daarmede besluiten, dat wij op denzelfden weg moeten voortgaan, zoo lang de je-
gens ons aangegane verbintenissen zullen geëerbiedigd worden, zoo lang de mogend-
heden zelve den weg zullen blijven betreden, die hun door die verbintenissen is af-
gebakend.

Zoodanig is, mijne heeren, de politiek des Koninga. Wij hopen dat dezelve ons
zal voeren tot het doel, welks bereiking wij tot het onderwerp van alle onze nastre-
vingen hebben gesteld; ik wil zeggen, dat wij, door de regten te doen eerbiedigen,
welke wij verkregen hebben, tot de eindbeslissing onzer geschillen mogen komen.

Hoe moeilijkelijk deze taak ook zij, mijne heeren, wij hebben die taak aanvaard, en
wij zetten dezelve met volharding voort, verzekerd als wij zijn, dat gij ons de kraacht-
inspanningen zult dank wetsen, welke wij ter bestendiging van des vaderlands om-
bankelijkheid zullen hebben aangewend.

Nederlanden.

's HERTOGENBOSCH, 29 Maart.

De militie-commissaris te dezer stede, heeft bekend ge-
maakt, dat de derde zitting van den militieraad, bestemd tot be-
oordeeling en goedkeuring der plaatsvervangers, alsmede tot rege-
ling van hetgeen betrekking heeft tot de nommerverwisseling, ten
stadhuize te 's Bosch zal worden gehouden in de navolgende or-
de, telkens te beginnen des morgens ten tien ure.

Vrijdag den 5 april aanstaande voor de kantons n°. 1, 2, 3, 4
en 5, waarvan de hoofdplaatsen 's Bosch, Tilburg, Oisterwyk,
Waalwyk en Bostel.

Zaterdag den 6 april voor de kantons n°. 6, 7, 8, 9, 10 en
11, waarvan de hoofdplaatsen zijn: St. Michiels-Gestel, Grave,
Ravenstein, Oss, Heusden en Woudrichem.

— De Staats-Courant behelst de benoemingen en aanstellin-
gen door Z. M. van de officieren bij den landstorm der provin-
ciën Groningen en Drenthe.

— Volgens een onzer bladen zou er wellicht binnen kort in
de organisatie van het leger te velle enige verandering komen.

— Tegen den twintigsten der volgende maand, of daar om-
streeks, wordt Z. K. H. prins Albert van Pruisen, met zijne
gemalin, prinses Marianne, te 's Hage verwacht. Het hotel van
H. K. H. op het plein, wordt reeds tot ontvangst van het door-
luchtig paar in gereedheid gebracht.

— Den 25 dezer is te 's Hage overleden Willem Lodewyk graaf
van Wassenaar Starrenburg, lid van de eerste kamer der sta-
ten-generaal.

— Men verneemt, dat de graaf de Rossi zaakgelastigde aan
ons hof van wege het koninkrijk Sardinien is terug geroepen
en door eenen anderen zal worden vervangen, die echter tot
dusverre niet wordt genoemd.

— Uit Arnhem wordt van den 27 dezer gemeld:

Gisteren namiddag is te Oosterbeek, in de suiker fabriek van
den heer Bakker, een hevige brand ontstaan, waarvan de
oorzaak onbekend is. Niettegenstaande het snel toenemen van
den brand en gebrek aan de noodige blusmiddelen, is, naar
men verzekert, een gedeelte der gefabriceerde suiker, bene-
vens andere goederen, gered geworden.

— Naar eene aankondiging van den minister van finantien is
thans de 159ste loterij vastgesteld, die uit 20,000 loten, 10,000
prijzen en premien zal bestaan en alzoo groot is een bedrag van
f 990,000. — De collecte zal op maandag den 6 mei aanstaande
geopend en op zaterdag den 18 daaraanvolgende worden geslo-
ten. De eerste klasse zal worden getrokken op maandag, dings-
dag en woensdag den 3, 4 en 5 juni; de tweede op maandag,
dinsdag en woensdag den 17, 18 en 19 juni; de derde op
maandag, dingsdag en woensdag den 1, 2 en 3 juli; de vierde
op maandag, dingsdag en woensdag den 15, 16 en 17 juli en
de vijfde op maandag, dingsdag, woensdag en donderdag den
29, 30 en 31 juli, en 1, 5, 6, 7, 8, 12, 13, 14, 15, 19, 20,
21 en 22 augustus, terwijl de 100 laatste Nos. op vrijdag den
23 augustus zullen worden getrokken.

— De middelen die men tegenwoordig tot het redden van de
lading van schepen, welke in de nabijheid van de kust schip-
breuk geleden hebben, bezit; zijn tot zulk eene volkomenheid
gebracht, dat men onder anderen van een vaartuig, de *Thetis*,
hetwelk in 1830 met eene lading 800,000 dollars waarde op de
brazilische kust geroeken was, voor 750,000 dollars heeft kunnen
redden. Er is tegenwoordig voor de engelsche admiraliteit een
proces hangende, tusschen den admiraal Backer en den scheeps-
kapitein Dickenson, over de som, die ieder hunner toekomt,
voor het deel dat zij aan het behouden van deze lading hebben.

Het ter algemeene landsdrukkerij gedrukte en door de
Staats-Courant aangekondigde werk van Jhr. J. C. H. van Hoorn
van Burgh, hoofd-inspecteur van het kadaster, getiteld: *Be-
schouwing van de Kadastrale uitkomsten in Zuid-Holland*, wordt

door eene uitgebreide Memorie voorafgegaan, waarin in het breede wordt angetoond wat er met het werk van het kadaster heeft plaats gehad, hoe deszelfs uitkomsten zijn onderzocht en overwogen, met hoeveel zorg men aler belangen heeft in het oog gehouden, de noodzakelijkheid aangeduid om eenen beteren grondslag dan dien van de bestaande verponding, die toch steeds aan verandering onderhevig is, voor eene evenredige belasting aan te nemen, en waarin de klagen wegens te hoog opgedreeve waarderingen, vooral, zoo niet geheel, wordt toegeschreven aan de op den landbouw en de land-eigendommen drukkende omstandigheden van de lage pachten van 1824, 1825 en 1826 mitsgaders de ongelukkige waterjaren van 1828, 1829 en 1830. De kantons die bijna niets dan Weilandten bevatten zijn: Rotterdam, Schiedam, Delft, Leiden, 's Gravenhage, Woerden, Schoonhoven, Gouda, Haastrecht en Sliedrecht.

Tot de geheel aan den graanbouw toegewijde kantons, behooren: Goedereede en Sommelsdijk, Dordrecht, Ridderkerk, Beijerland, Strijen en Brielle. En tot die, welke als gedeeltelijk graanbouwend en gedeeltelijk zuivelmakend te beschouwen zijn, de kantons Voorburg, Woubrugge, Katwijk, Noordwijk, Naaldwijk, Vlaardingen, Alphen, Hiligersberg, Vianen en Gorinchem.

Het getal grondeigenaren in Zuid-Holland bedraagt, volgens de tellingen van het kadaster, 54,493, die in bezit hebben: aan percelen 603,418, aan bunders land 303,541. De opbrengst van de gebouwde eigendommen wordt berekend op f 7,988,657,77, en aan ongebouwde eigendommen f 6,974,040; te zamen f 14,962,697,77, waarvan voor polderlasten moet worden afgetrokken f 1,008,777,36. Het zuiver belastbaar inkomen der provincie wordt derhalve geschat op f 13,953,920,41; de hoofdsom van de grondbelasting in 1831 heeft bedragen f 1,000,982,80, die naar het kadaster zal bedragen f 1,769,579,76; de provincie zal alzoo met eene som van f 221,403,05 ontlast worden.

Zuid-Holland bezit aan bouwland eene waarde van f 2,336,837, tuinen f 246,735, boomgaarden f 191,653, wei- en hooilanden f 4,318,786,30, dijken, uiterwaarden en lage landen f 184,859, bosschen f 381,981, riet- en bieslanden en moerassen f 49,297, zandplaten, slikken, geest- en duingronden f 15,615, regten van overvaart, visscherij en eendekooi, 58,969, vaarten, kanalen, visscherijen en wateringten f 21,923, erven en andere eigendommen f 181,966; in het geheel 285,079 bunders, eene opbrengst bevattende van f 7,988,657, waarvan de middelprijs is f 28.

Zuid-Holland, eene bevolking van 479,565 zielen bevattende, heeft 75,658 woonhuizen, waarvan de waarde op f 6,080,663 wordt geschat, en alzoo f 80 voor elk huis als middenprijs oplevert en 6 1/2 zielen per huis. Het telt 5,751 pakhuizen, stallen en schuren, waarvan de waarde op f 369,663 geschat wordt; en 83,263 fabrieken, die eene waarde van f 6,974,040 inhouden.

De huurcontracten van 1816-1826, die ten grondslag der kadastrale operaties hebben gestrekt, hebben in de provincie de navolgende uitkomst gegeven: Aantal akten 15,986, bunders daarin begrepen 73,686; pachtprijs, na aftrek der onderhonds-kosten f 2,258,514, schatting f 2,258,308.

De huurcontracten van 1812-1826, met weglating der twee duurste en twee goedkoopste jaren, en alle publieke pachten, hebben den navolgenden uitslag opgeleverd: aantal acten 6,183, bunders daarin begrepen 52,100, pachtprijs, na aftrek der onderhonds-kosten f 1,665,437, schatting f 1,649,804.

Zuid-Holland telt 28 hoogheemraadschappen, grootwaterschappen, gemeenelanden, voormolens, dijkkollegien, ambachten enz. en in het kort besturen of kollegien, die den polderdienst waarnemen. Het aantal bunders, waarover die besturen hunne magt uitstrekken, bedraagt 239,254; hunne uitgaven beloopt jaarlijks f 576,034, de gewone kosten van onderhoud worden gerekend op f 284,017, en de administratiekosten geschat op f 154,551, zoodat de verhouding der administratiekosten tot het bedrag der uitgaven 27 ten honderd beloopt.

Uit dit een en ander blijkt genoegzaam, dat gemeld werk, zoo door deszelfs statistische berekeningen en opgaven, als om deszelfs beschouwingen omtrent het kadaster en der oorzaken van eenige onevenredigheid in dat werk, algemeen belangrijk kan worden geacht.

Zie hier een uittreksel uit het rapport van den heer Dupin, over het budget van uitgaven der fransche marine:

Gewone dienst: 67 oorlogsvaartuigen, voerende 292 stukken; voorts: 26 transport-vaartuigen met 320 stukken;

Buitengewone dienst: 14 oorlogsvaartuigen, voerende 192 stukken; en 3 transport-vaartuigen met 58 stukken.

Vergelyking der zeemagt: 1°. op den voet van vrede is dezelve sterk 100 gewapende vaartuigen, voerende 1,692 stukken; 2°. op dien van oorlog: 300 gewapende vaartuigen, 8,500 stukken. Hieruit blijkt dat de bewapening op den vrede-voet niet het vijfde deel der magt bedraagt, welke de vloot in oorlogtijd kan ontwikkelen; dit verschil ligt in het groot getal ligte vaartuigen, die voor den dienst in tijd van vrede worden gebruikt.

In dienst zijnde vaartuigen in 1833. Frankrijk 17 stoombooten, 281 schepen; - Engeland 20 stoombooten, 351 schepen. De ver-

houding tusschen het aantal stoombooten en schepen in het voordeel der stoombooten.

Middelbare soldy voor de matrozen in 's lands dienst. Bij de zeemagt der Vereenigde Staten 55 fr. per maand; - bij de engelsche marine 37 fr. 50 c.; - bij de fransche 27 fr.

Ten aanzien van het verschil van traktement tusschen de fransche en amerikaansche zeelieden, moest men in het oog houden, dat de eerste ondersteuning erlangen uit eene invaliden-kas, terwijl de laatsten in dienst genomen en ontslagen werden, zonder op iets aanspraak te hebben.

Opzigtelijk de engelsche marine viel aan te merken, dat hetzelfde verschil bestond in de traktementen der soldaten en werklieden van de beide Mogendheden, en hetwelk veroorzaakt werd, door het verschil van de geldwaarde en der kosten voor het levensonderhoud in de beide landen.

Het verschil tusschen de traktementen der matrozen in 's lands dienst en die op de koopvaardij-schepen, was ruim een vierde; zijnde voor de eerste 27 fr. in de maand; voor de tweede 37 fr. 50 c.

SMYRNA.

De tijdingen, welke sedert eenige dagen zich verspreid hebben, omtrent het innemen dezer gewichtige stad door de Egyptenaren, hebben de aandacht van een iegelijk gaande gemaakt, aithoofde zij; door hare voortreffelijke ligging en den handel met Europa zeer veel opmerking verdient; Smyrna is eene oude stad in Anatolie, behoorende tot het Aziatisch Turkije, eene der grootste, schoonste, rijkste en handeldrijvendste van den Levant; de schoone ligging harer haven op den bodem eener groote baai van den Archipel, trekt van alle zijden der wereld koopwaren in allerhande soorten; de Franschen, de Engelschen, de Nederlanden en bijna alle europesche natien, hebben aldaar huone consuls en kantoren.

Haar voornaamste handel bestaat in zijde, katoen, moussolinen, kamelotten, leer, marbquin, diamanten, paarden, emeralden, granen, benevens in al de koopwaren die de Levant oplevert; hare bevolking is zamengesteld uit Turken, Grieken, Joden, Armenianen en Franken, welke twee laatste hunne bisschoppen hebben, en wordt op ongeveer 100,000 zielen berekend. De vestingwerken, waardoor de stad wordt verdedigd, bestaan in een fort, in een kasteel, gelegen op eenen berg, en eene oude citadel. Deze stad is aan aardbevingen zeer onderhevig en is in 1778 daardoor bijna geheel vernield geweest. Zij is een uur van de zee en 83 uren ten zuiden van Konstantinopel gelegen.

LETTERKUNDIGE AANKONDIGING.

49. Bij **A. SCHIKHOFF**, Boekdrukker en Boekverkooper te Utrecht, is van de Pers gekomen en verzonden:
 1°. De **UITVAART** van **GERARDUS VAN NOOIJ**, Oud Vice Superior, Aartspreester en Pastoor. Door **A. KORTLAND**, R. K. Pastoor te Rysenburg.
 2°. **AANKOMST** en **VERTREK**, byzondere *Verbouwzingen*, *Ontmoetingen* en *zeldzaam voorvallende Merkwaaardigheden* van vele **VOORNAME PERSONEN**, te *Beek* en *Ubbbergen*, in de maanden september en oktober 1832.

PRIJZEN DER GRANEN.

's HERTOGENBOSCH, 28 Maart.

Rogge,	} <i>het nederlandsch mud,</i>	f 5-66 a 5-16
Boekweit,		f 5-41 a 5-06
Haver,		f 0-00 a 0-00
Garst,		f 0-00 a 0-00
Het nederlandsch pond boter,		f 0-86 a 0-70
De drie nederlandsche ponden roggebrood		27 cents

PRIJS DER BEURSEFFECTEN.

AMSTERDAM, den 27 Maart.

NEDERL. Werkel. Schuld . . .	à 2 1/2 pCt.	45 1/2 a 46	gebl. 45 1/2
Uitgestelde schuld . . .	1 1/8 a 1 1/4		15 1/2
Kansbiljetten	19 1/2 a 20 1/2		19 1/2
Recepiss; geldl. 1830, à 5 pCt.	97 a 97 1/2		97 1/2
Schatk. bij., greece . . . 6	100 1/2 a 101 1/4		101
Vrijwillige Geldleening . . 6	101 1/2 a 101 3/4		101 1/2
Nieuwe Idem 1832 . . . 5	84 1/2 a 85 1/2		85 1/2
Idem Idem 1833 . . . 5			
Amortisatie-Syndikaat . . 4 1/2	77 a 77 3/4		77 3/4
Dito, dito . . . 3 1/2	64 a 64 3/4		64 3/4
Handel-Maatschappij . . 4 1/2	88 a 88 1/2		
FRANKRIJ. Ins; op het gr. boek . 3	78 a 78 1/4		
RUSLAND Bij Hope en C. . . . 5	97 1/2 a 98		97 3/4
Bij dezelfde 1828 en 29 . . 5	98 3/4 a 99 1/2		99 1/2
SPANJE Cert. Amsterdam . . 5	64 1/2 a 65		64 3/4
dezelfde	43 1/2 a 43 3/4		43 3/4